

IS BEING LACONIC UN-AUSTRALIAN OR JUST PLAIN GREEK

Peter Adamis 22 November 2016

After some 64 years living as an Australian of Greek heritage, I find it ironic that I am now questioning my own origins and wondering which of my two cultures has survived the ravages of time. Yes, while it is true that I am proud to be an Australian whose origins are Greek, I wonder which has ultimately been the deciding factor in characterising who I am.

I say this not out of pride, or from an egotistical point of view but rather from reflection. I am now at the crossroads of my life and I must say I am surprised that I am still alive today after having endured and faced the many challenges that have been thrust upon me. I love my ocker image with all its idiosyncrasies, my Greek heritage and its customs and yet I still I yearn for the peace and tranquillity that one seeks when they reach the age of the elder.

At this very moment in time, I do wish that I had the power to fix injustices, fight the good fight, stand up for the little Aussie battler and above never let the bastards get to me. Unfortunately that is not the case as I am confronted with a clash of two cultures and an inner war within myself. I have flowing in my veins, the blood of an ancient warrior race, the Lakonians and yet again my outlook on life is totally Australian. I am desperately trying to find solutions to a problem that has so far eluded me and in doing so, I am destroying one culture for another.

I am referring to a recent civil war that has been simmering for some time now, rearing its ugly head just as I had stepped down as President of the Pallaconian Brotherhood, Leonidas. After two years of relative peace and tranquillity, the members of the Brotherhood find themselves facing a small group of renegades who believe that they are above the Constitution, the Resolutions of the members and past precedents. This renegade group of individuals led by that charismatic Mr. George Fountas, a past President of the Brotherhood and of the Greek Orthodox Community of Melbourne Victoria has wrought havoc on the tranquillity of the Lakonian membership.

Not to be outdone, Mr. Chris Paikopoulos, another past President of the Brotherhood has joined forces with George Fountas, attracting a small group of like-minded individuals; the likes of: Mary Tsaganas, Peter Thiveos, Ismene Thiveos, Dimitri Paikopoulos, Nikolaos Alikakos, Evangelos Thiveos, John Stamogiannis, John Mastrogianakos, Steve Tsaganas and Andoni Pikolas As well as non-members such as Panos Priftakis, Grigori Priftakis, George Koutanas, Chris Sovolos.

What is of interest to note is that Dimitri Paikopoulos and George Fountas were once the most bitter of enemies and yet found over time to bury their differences after George Fountas left the Greek Orthodox community and found refuge amongst the Brotherhood? What is sad about the whole affair is that all of the above with the exception of Chris Paikopoulos and the non-members had their membership temporarily suspended for unbecoming of a member of the Brotherhood. These same individuals are still under the illusion that they alone rule and can interpret the Constitution despite being advised on numerous occasions of their errant ways.

They have failed to notice that a new generation has grown and developed over the years, many of whom have been born in Australia with proud Laconian heritage and equally proud to service in the best interests of the Brotherhood. These young men and women had nominated for the Committee of Management only to find that the Committee of Supervision had erred greatly by overestimating the will of the members and of the majority of those members voting to open the ballot box at the recent Annual General Meeting.

Suffice to say, the presiding president, Chris Paikopoulos who was well versed in the constitution, passed Resolutions and precedents set by himself at the 2010 and 2014 Annual General Meetings, failed miserably in following the guidelines and protocols. One could say without a shadow of doubt that Mr. Chris Paikopoulos single handed brought the Lakonian Brotherhood to the brink of civil war and that the only reason his membership was not suspended was that no proof of wrong doing, other incompetence and self-importance could be found.

A meeting of the Gerousia of elders was convened and a solution was found using copies of the original nomination forms, identified and later certified as true and correct by one member of the Committee of Supervision. This member was courageous enough to conduct his own research and arrive after the truth, and coming to the conclusion that information was being withheld from him and others by George Fountas. As a result, the new Committee of Management under the leadership of Kon Glekas was formed.

However despite all of the above, today after some five weeks, George Fountas leading the above pack of renegades has been instrumental in interfering with the Committee of Management governing practices. Incidents such as threats of legal action, screaming, abusive language, veiled threats, intimidation, shirt-fronting members, confrontation, wilful damage to property on two occasions, disruptions, invasion of premises, distribution of misinformation, online taunts and hate mail as well as attempts to stop essential services of the Brotherhood. All of this has had a negative effect of the students of dance, instructors their parents and supporters of the Brotherhood.

The Committee of Management in its collective wisdom, are having cameras being installed, press releases, public notices, locks being changed, records locked, seal of the Brotherhood in a secure location and financial signatories changed and security guards being employed for the safety of the students of dance on Sunday evenings. So far to date the Police have been involved on two occasions with intervention orders and legal action being considered. However, no matter how many safeguards are being installed, the rabble group of renegades are intent on mischief making and attracting negative publicity to wear down the resolve and unity of the Committee of Management.

Having said all of the above, I now return to my original statement of the clash of cultures and wonder which of the two is currently demonstrating Australian values and Greek democratic ideals that we so admire. Who is right and what the best course of action one may ask is. My money is on Australian values being followed in a democratic way that decides the future of the Brotherhood and all Australian Hellenic organisations that wish to survive in an Australian environment should follow suite. My advice to the renegades is to allow the current Committee of Management to govern and prepare for the next election in two years' time. After all it is the Australian Hellenic way.

Peter Adamis is a Journalist/Social Media Commentator and writer. He is a retired Australian military serviceman and an Industry organisational & Occupational (OHS) & Training Consultant whose interests are within the parameters of domestic and international political spectrum. He is an avid blogger and contributes to domestic and international community news media outlets as well as to local and Ethnic News. He holds a Bachelor of Adult Learning & Development (Monash), Grad Dip Occupational Health & Safety, (Monash), Dip. Training & Assessment, Dip Public Administration, and Dip Frontline Management. Contact via Email: abalinx@netspace.net.au or via Mobile: 0409965538

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΩΝ ΑΞΙΩΝ

Παναγιώτης Αδάμης 22, Νοεμβρίου 2016

Μετά από περίπου 64 χρόνια ζωής ως Αυστραλός από Ελληνική πολιτιστική κληρονομιά, βρίσκω ειρωνικό το γεγονός το ότι τώρα αμφισβητώ τη δική μου καταγωγή και αναρωτιέμαι ποιές από τις δύο μου κουλτούρες έχουν επιζήσει τη φθορά του χρόνου. Ναι, αν και είναι αλήθεια ότι είμαι υπερήφανος που είμαι ένας Αυστραλός εκ του οποίου η προέλευση είναι Ελληνική, δεν παύω να αναρωτιέμαι ποιος είναι τελικά ο αποφασιστικός παράγοντας που χαρακτηρίζει αυτό που είμαι.

Το λέω αυτό όχι από υπερηφάνεια, ή από καμιά εγωιστική άποψη, αλλά μάλλον από τον προβληματισμό μου. Είμαι τώρα στο σταυροδρόμι της ζωής μου και πρέπει να πω ότι είμαι έκπληκτος ότι είμαι ακόμα ζωντανός σήμερα, αφού άντεξα και αντιμετώπισα τις πολλές προκλήσεις που έχουν πέσει πάνω μου. Λατρεύω τον εύθυμο χαρακτήρα μου με όλες τις ιδιομορφίες της, την Ελληνική κληρονομιά μου και τα έθιμά της και όμως εξακολουθώ να λαχταρώ την ειρήνη και την ηρεμία που αναζητά κανείς όταν φθάσει την ηλικία του γέροντα.

Σε αυτή τη στιγμή του χρόνου, θα ήθελα πολύ να είχα τη δύναμη να διορθώσω τις αδικίες, να αγωνιστώ για τον καλό αγώνα, να σταθώ για τον αδύναμο Αυστραλό μπάτλερ-μαχητή και προ πάντων να μην επιτρέψω στα καθάρματα να με αποπάρουν. Δυστυχώς, αυτό δεν ισχύει καθώς όπως είμαι αντιμέτωπος με μια σύγκρουση των δύο πολιτισμών και έναν εσωτερικό πόλεμο μέσα μου. Στις φλέβες μου ρέει το αίμα μιας αρχαίας πολεμικής φυλής, η φυλή των Λακώνων και για άλλη μια φορά τις προοπτικές μου για τη ζωή είναι εντελώς υπό το Αυστραλιανό πρίσμα. Προσπαθώ απεγνωσμένα να βρω λύσεις σε ένα πρόβλημα που έως τώρα μου έχει ξεφύγει και που με τον τρόπο αυτό, καταστρέφω μια κουλτούρα για άλλη.

Αναφέρομαι σε ένα πρόσφατο εμφύλιο πόλεμο που σιγοβράζει εδώ και αρκετό καιρό, προβάλλοντας το άσχημο μέτωπο του ακριβώς μετά την αποχώρησή μου από πρόεδρος της Παλλακωνικής Αδελφότητας, «Ο Λεωνίδας». Μετά από δύο χρόνια σχετικής ειρήνης και ηρεμίας, τα μέλη της Αδελφότητας έχουν βρεθεί αντιμέτωπα με μια μικρή ομάδα αποστατών που πιστεύουν ότι είναι πάνω από το καταστατικό, από τα ψηφίσματα των μελών και των προηγούμενων περιπτώσεων. Αυτή η ομάδα αποστατών με επικεφαλής τον εν λόγω χαρισματικό κ Γεώργιο Φουντά, πρώην πρόεδρο της Αδελφότητας αλλά και της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Μελβούρνης & Βικτωρίας έχει προκάλεσε τον όλεθρο στην ηρεμία της Λακωνικής Αδελφότητας.

Για να μην υστερήσουν, ο κ Χρήστος Παϊκόπουλος, ένας άλλος πρώην πρόεδρος της Αδελφότητας έχει ενώσει τις δυνάμεις του με το Γεώργιο Φουντά, προσελκύοντας μια μικρή ομάδα από ομοϊδεάτες τους, όπως την Μαίρη Τσαγκανά, τον Πέτρο Θηβαίο, την Ισμήνη Θηβαίου, τον Δημήτρη Παϊκόπουλο, τον Νικόλαο Αλικάκο, τον Ευάγγελο Θηβαίο, τον Ιωάννη Σταμογιάννη, τον Ιωάννη Μαστρογιαννάκο, τον Steve Τσαγκάνα και τον Αντώνη Πικόλα καθώς και μη-μέλη, όπως τους Πάνο Πριφτάκη, Γρηγόρη Πριφτάκη, Γιώργο Κουτάνα και Χρήστο Σόβολο.

Αυτό που είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί είναι ότι ο Δημήτρης Παϊκόπουλος και ο Γιώργος Φούντας ήταν κάποτε οι πιο μισητοί εχθροί μεταξύ τους και με την πάροδο του χρόνου μπόρεσαν και έθαψαν τις διαφορές τους μετά που ο Γιώργος Φούντας αποχώρησε από την Ελληνική Κοινότητα και βρήκε καταφύγιο στην Αδελφότητα! Αυτό που είναι όντως λυπηρό στην όλη υπόθεση είναι ότι όλα τα παραπάνω άτομα, με εξαίρεση τον Χρήστο Παϊκόπουλο και τα μη μέλη, είχαν την ιδιότητα τους ως μέλη ανασταλεί προσωρινά για ανάρμοστη συμπεριφορά ως μέλη της Αδελφότητας. Αυτά τα ίδια τα πρόσωπα εξακολουθούν να είναι κάτω από την ψευδαίσθηση ότι μόνο αυτοί διοικούν και μπορούν να ερμηνεύουν το καταστατικό παρά το γεγονός ότι έχουν ενημερωθεί επανειλημμένα για τις λανθάνουσες περιπλανώμενες κινήσεις τους.

Έχουν αποτύχει να παρατηρήσουν ότι μια νέα γενιά έχει μεγαλώσει και αναπτυχθεί κατά τη διάρκεια αυτών των ετών, πολλοί εξ'αυτών έχουν γεννηθεί στην Αυστραλία με την υπερήφανη Λακωνική κληρονομιά και εξίσου υπερήφανοι να προσφέρουν προς το συμφέρον της Αδελφότητας. Αυτοί οι νέοι άνδρες και γυναίκες είχαν θέσει υποψηφιότητα για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο για να διαπιστώσουν ότι η Επιτροπή Εποπτείας έσφαλε σε μεγάλο βαθμό υπερεκτιμώντας τη θέληση των μελών και της πλειοψηφίας των μελών αυτών που ψήφισαν για να ανοιχτεί η κάλπη κατά την πρόσφατη Ετήσια Γενική Συνέλευση.

Αρκεί να πω, ο προεδρεύων πρόεδρος, Χρήστος Παϊκόπουλος ο οποίος ήταν πολύ έμπειρος ως προς το καταστατικό, καθώς είχε περάσει ψηφίσματα και δεδικασμένα από τον εαυτό του στις Ετήσιες Γενικές Συνελεύσεις του 2010 και του 2014, απέτυχε παταγωδώς να τηρήσει τις κατευθυντήριες γραμμές και πρωτόκολλα. Θα μπορούσε κανείς να πει, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία ότι ο κ. Χρήστος Παϊκόπουλος όλο-μόνος του έφερε την Λακωνική αδελφότητα στο χείλος του εμφυλίου πολέμου και ότι ο μόνος λόγος που δεν ανεστάλη η ιδιότητά του ως μέλος ήταν ότι καμία απόδειξη περί λανθασμένες ενέργειες, ή άλλες ανικανότητες μπορούσαν να θεμελιωθούν.

Μια συνάντηση της Γερουσίας συγκλήθηκε και βρήκε λύση με τη χρήση αντίγραφων των πρωτότυπων εντύπων-αιτήσεων υποψηφιότητας, που εντοπίστηκαν και πιστοποιήθηκαν ως αληθή και ακριβή από ένα μέλος της Επιτροπής Εποπτείας. Αυτό το μέλος είχε το θάρρος να διεξάγει τη δική του έρευνα και να βρει την αλήθεια, και να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο κ. Γεώργιος Φούντας είχε παρακρατήσει πληροφορίες από τον ίδιο και άλλων. Ως αποτέλεσμα, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο υπό την ηγεσία του κ. Κωνσταντίνου Γκλέκα σχηματίστηκε.

Ωστόσο, παρ' όλα τα παραπάνω, σήμερα, μετά από περίπου πέντε εβδομάδες ο Γιώργος Φούντας ηγείται την παραπάνω ομάδα αποστατών καθώς έχει συμβάλει στο να παρεμβαίνει στο Διοικητικό Συμβούλιο και στις πρακτικές διοίκησης. Περιστατικά όπως απειλές νομικής αγωγής, ουρλιάζοντας, χρήση υβριστικής γλώσσας, έμμεσες απειλές, εκφοβισμό, προπηλάκιση μελών, αντιπαράθεση, εκ προθέσεως βλάβη στην περιουσία σε δύο περιπτώσεις της Αδελφότητας, παραβίαση χώρων, παραπληροφόρηση, διαδικτυακές απειλές-κοροϊδίες και μηνύματα μίσους μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, καθώς και προσπάθειες να σταματήσει τις βασικές υπηρεσίες της Αδελφότητας. Όλα αυτά είχαν αρνητική επίδραση στους μαθητές χορού, στους εκπαιδευτές, στους γονείς και υποστηρικτές της Αδελφότητας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο στη συλλογική του σοφία, έχει αποφασίσει : τοποθέτηση κάμερες ασφαλείας, δελτία τύπου, ανακοινώσεις, αλλαγή κλειδαριών, φύλαξη αρχείων, την φύλαξη σφραγίδας της Αδελφότητας σε μια ασφαλή θέση και την αλλαγή των υπευθύνων για ότι έχει σχέση με την οικονομική διασφάλιση, την πρόσληψη φρουρών ασφαλείας που θα χρησιμοποιούνται για την ασφάλεια των μαθητών χορού τα απογεύματα της Κυριακής. Μέχρι σήμερα η αστυνομία έχει εμπλακεί σε δύο περιπτώσεις με παρεμβάσεις και νομικά μέτρα που εξετάζονται. Ωστόσο, όσα μέτρα και αν ληφθούν, η ομάδα των αποστατών έχουν πρόθεση να αναστατώνουν και να προσελκύουν αρνητική δημοσιότητα για να προκαλέσουν φθορά στην αποφασιστικότητα και στην ενότητα του Διοικητικού Συμβουλίου.

Έχοντας πει όλα τα παραπάνω, επιστρέφω στην αρχική μου δήλωση αυτής της σύγκρουσης των πολιτισμών και αναρωτιέμαι ποια από τις δύο σήμερα επιδεικνύει Αυστραλιανές αξίες και Ελληνικά δημοκρατικά ιδεώδη που τόσο θαυμάζουμε. Ποιος είναι σωστός και ποια είναι η καλύτερη πορεία δράσης που μπορεί κανείς να ρωτήσει. Τα λεφτά μου τα βάζω με τις Αυστραλιανές αξίες που ακολουθούνται με δημοκρατικό τρόπο και που θα αποφασίσει το μέλλον της Αδελφότητας και όλων των Αυστραλιανών Ελληνικών οργανισμών που επιθυμούν να επιβιώσουν σε ένα Αυστραλιανό περιβάλλον. Η συμβουλή μου προς τους αποστάτες είναι να επιτραπεί στο σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο να διοικήσει και να προετοιμαστούν για τις επόμενες εκλογές σε δύο χρόνια. Εξάλλου αυτός είναι άλλωστε ο Αυστραλιανός Ελληνικός τρόπος.

Παναγιώτης Αδάμης είναι Δημοσιογράφος / Κοινωνικών Μέσων σχολιαστής και συγγραφέας. Είναι ένας εν-αποστρατεία συνταξιούχος των Αυστραλιανών Ενόπλων Δυνάμεων και Σύμβουλος Βιομηχανίας Οργανωτικών & Επαγγελματικών (ΥΑΕ) Εκπαίδευσης του οποίου τα ενδιαφέροντα είναι εντός των παραμέτρων της εγχώριας και διεθνούς πολιτικού φάσματος. Είναι ένας ενεργός blogger και συμβάλλει στα εγχώρια και διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης, κοινοτικές ειδήσεις, καθώς και στα τοπικά και Εθνικά Νέα. Είναι κάτοχος Bachelor of Adult Learning & Development (Monash), Grad Dip Υγιεινής & Ασφάλειας, (Monash), Dip. Εκπαίδευση & Αξιολόγησης, Dip Δημόσιας Διοίκησης, και Dip Frontline Διαχείρισης. Επικοινωνήστε μαζί μέσω e-mail: abalinx@netspace.net.au ή μέσω Κινητό: 0409965538